

vsako poškodovanje poljščine in vsi prestopki predpisov, izdanih poljščini v obrambo, kolikor to poškodovanje ali prestopki teh prepovedi ne spadajo pod občni kazenski zakon ali pod posebne zakonske predpise. Postopa, preiskuje ali kaznuje naj poljske okvare po §-u 31 navedenega zakona župan tiste občine, v katere ozemlju se je postava prelomila.

Potrebna omejitve v obsegu, v katerem velja ta zakon v obrambo poljščine in občni kaz. zakon, se more torej določiti le tako, da je kaznovati izmikanje poljščine takrat kot poljsko okvaro, če gre za zgolj malovredne predmete, in se izmikanje vrhutega ni izvršilo zaradi obogatbe, ampak izvira bodisi iz neposredne utežitve gladu, bodisi iz snedenosti ali iz nagajivosti.

S temi nazori se ne sklada obsodba B-jeva radi udeležnosti tatvine. Če so navedeni dečki izmaknili hruške v vrednosti le za eno krono in če je sprejel B v dar šest hrušk, da jih takoj použije, ni smatrati tega dejanja z ozirom na malo vrednost poljščine, vzete zgolj v neposredni užitek, kot tatvino in udeležnost tatvine, ampak le kot poljsko okvaro, katero naj kaznuje pristojni župan.

R-i.

Izpred državnega sodišča.

Pristojnost upravnih oblasti v sporih na povračilo ubožnega odstotka, plačanega temeljem ubožnega zakona z dne 28. avgusta 1883 št. 17 dež. zak. za Kranjsko.

Državno sodišče je izreklo na predlog deželnega odbora vojvodine Kranjske, da naj razsodi afirmativen spor zaradi pristojnosti med sodišči in upravnimi oblastmi, z razsodilom od 20. januarja 1913 št. 431 iz leta 1912:

Za odločbo o zahtevku posestnika A na povračilo zneska, plačanega županstvu v S. kot ubožni odstotek za izvršeno prostovoljno dražbo, so pristojne upravne oblasti.

Posestnik A. je plačal na zahtevo županstva v S. kot pristojbino za izvršeno prostovoljno dražbo znesek 29 K 60 v ter zahteva povračilo, češ, da je plačal po krivici.

Župan je odklonil povračilo temeljem sklepa občinskega odbora, nakar je A. tožil ubožni zaklad v S. pri okrajnem sodišču v S.

Okrajno sodišče je izreklo, da odločba o tem sporu ne spada pred redna sodišča, in je zavrnilo tožbo radi nepristojnosti. Rekurzno sodišče je odločilo, da so pristojna sodišča, dočim je vrhovno sodišče zavrnilo revizijski rekurz, ker se spor tiče malotne stvari, v kateri so neizpodbojne odločbe druge stopnje.

Pred nadaljno razpravo o tej stvari je deželni odbor za vojvodino Kranjsko naznanil sodišču v S., da si prisvaja v tej stvari pristojnost avtonomnih političnih oblasti.

Gre torej za afirmativen spor zaradi pristojnosti, o katerem je odločiti tako, da so pristojne upravne, odnosno avtonomne oblasti.

Temeljem deželnega zakona za vojvodino Kranjsko od 28. avgusta 1883 št. 17 dež. zak. o javni oskrbi občinskih revežev spada med dohodke ubožnega zaklada v zmislu §-a 31, točka 3, tudi en odstotek izkupila vseh prostovoljnih dražb, po §-u 46 pa je izterjati nasproti občinam zahteve na povračilo stroškov in odškodnine, pravnoveljavno utemeljene v tem zakonu, potom politične izvršbe.

Župan je sprejel plačani ubožni odstotek ne temeljem zasebnopravnega naslova, ampak na podlagi navedenega zakona v prid ubožnega zaklada; gre torej za zadevo, ki spada po tem zakonu tudi glede zahtevka na povračilo pred upravne oblasti in ne pred redna sodišča.

Dr. VI. Pegan.

Izpred upravnega sodišča.

Deželni odbor ne sme zvišati vsled pritožbe občanov občinskih doklad, sklenjenih od občinskega odbora.

Županstvo T. na Kranjskem je predložilo dne 15. decembra 1911 deželnemu odboru proračun v svrhu odobritve sklepa o pobiranju 40odstotne doklade na direktne davke v letu 1912 in je pripomnilo v spremnem poročilu, da se proti proračunu ni in najbrže tudi ne bo pritožil nihče. Nato je deželni odbor odobril sklep o pobiranju 40odstotne doklade na direktne davke. Naknadno in sicer 20. decembra 1911 pa je županstvo predložilo deželnemu odboru pritožbo dveh občinskih odbornikov, vloženo pravočasno proti sklenjeni 40odstotni dokladi. To je spoznal deželni odbor z ozirom na postavke proračuna za utemeljeno, zato ji je ugodil z razpisom 5. febr. 1912